

Sygn. akt II K 301/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Folkman

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Kotala

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2016 roku na posiedzeniu sprawy

S. D. (1)

s. J. i H. z domu M.

ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od września 2011 roku do końca lutego 2016 roku w P. (...) woj. (...) uporczywie uchylał się od obowiązku płacenia alimentów ustanowionych wyrokiem Sądu Okręgowego w P. (...) z dnia 21 maja 2007 roku sygn. akt I C 165/07 w wysokości 300,00 zł miesięcznie na rzecz córki S. D. (2), oraz 250,00 zł miesięcznie na rzecz córki M. D., podwyższonych wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 27 października 2010 roku sygn. akt III RC 147/09 do kwoty 400,00 zł miesięcznie na rzecz S. D. (2) i kwoty 350,00 zł na rzecz M. D., przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209§1 kk

orzeka

1. oskarżonego S. D. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 209§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70§1 kk, art. 72§1 pkt 3 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 3 (trzech) lat i zobowiązuje oskarżonego do wywiązywania się w okresie próby z obowiązku bieżącej alimentacji wobec uprawnionych dzieci S. D. (2) i M. D.;
3. zwalnia oskarżonego od wydatków w sprawie, którymi obciąża Skarb Państwa, i od opłaty.

UZASADNIENIE

(w trybie art. 423 § 1 a kpk)

W sprawie niniejszej sąd wyrokował na posiedzeniu, w trybie art. 343 § 2, 4, 5, 6 kpk, a to na skutek złożonego przez Prokuraturę Rejonową w P. (...) wniosku w trybie art. 335 § 2 kpk.

Prokuratura we wniosku załączonym do aktu oskarżenia wnioskowała o „wydanie na posiedzeniu bez nieprzeprowadzania rozprawy wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym S. D. (1) kar i innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki w postaci 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 3; nałożenia obowiązku bieżącej alimentacji w okresie próby; obciążenia kosztami postępowania”. (k. 186)

S. D. (1) istotnie na etapie postępowania przygotowawczego zgodę na takie rozstrzygnięcie końcowe sprawy wyraził (k. 147)

Na posiedzeniu w dniu 09.09.2016 r. nikt się nie stawił, ale wszyscy uprawnieni zostali prawidłowo powiadomieni o terminie, wobec czego sąd wyrokował, akceptując wniosek prokuratury w zakresie wymiaru kary pozbawienia wolności, okresu warunkowego zawieszenia jej wykonania, nałożenia obowiązku bieżącej alimentacji małoletnich uprawnionych w okresie próby, albowiem wniosek w tym zakresie nie pozostawał w sprzeczności z obowiązującymi przepisami i znajdował uzasadnienie w zgromadzonych w dochodzeniu dowodach. W związku z tym sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 209 § 1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 i nałożył na oskarżonego obowiązek bieżącej alimentacji uprawnionych dzieci w okresie próby w oparciu o art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk, art. 72 § 1 pkt 3 kk.

Natomiast w zakresie kosztów procesu sąd orzekł w oparciu o art. 624 § 1 kpk, czyli zwolnił oskarżonego od ich ponoszenia w całości (wydatki i opłaty), bowiem S. D. (1) ma dług alimentacyjny, alimenty zaś mają pierwszeństwo egzekucyjne wyprzedzające zdecydowanie egzekucję kosztów sądowych. Zatem – w ocenie sądu rejonowego – nieuzasadnione jest obciążanie oskarżonego kosztami procesu w jakiegokolwiek części, gdyż – z uwagi na dług alimentacyjny – wiadomym jest, że w ciągu trzech lat od uprawomocnienia się wyroku koszty te nie będą egzekwowalne, tym samym Skarb Państwa nie tylko nie odzyskałby wyłożonych już wydatków w tej sprawie, ale poniósłby dodatkowe (egzekucyjne), nieuzasadnione. Dlatego też w tym zakresie (kosztów) sąd rozstrzygnął wbrew poczynionym przez prokuratora i oskarżonego w dochodzeniu uzgodnieniom, uznając, że zasada ekonomiki procesu sprzeciwia się kierowaniu sprawy tylko z tego powodu (kosztów) na rozprawę.